

Kurttól az ő életé ^{stilleren} napja — és este elalatt
a' reggeli nap' sugara ^{keleten} az ő virágos ágai
sálaján leghibb; de ő nem kél fel a' nyoma-
nult napfáma — feljött nap' fényén
éden' öfáján nyíves szabadon a' virág
helel egybe nem lánczoltva egy fű-gye-
bőre.

Mígél inkább fűvesen, annál inkább
örvendek, hogy meg szabadul —; a' fűves
halála is jobb ^{öröme} elötte, legalább
kedves emlékeztetés hagy —. A' legfőbb
öröm-virág is, ki sűrű, milyen mélyen
gyümölcsös hor —

BF344/24

1897. október 25. vasárnap
Nem mult egy nap is el a' kis kertem nélkül —
és leültem a' haldokló terméket el fogyni a' borsajai
virág-sokajai és a' virág-havakait után a' sélnek elő-
jöttjei a' fűre levelek hullása között olaszra el-
és egyet halálukon a' termékekkel, és is adtam
egy sokat az öveikhez — egy barommal —; és látva
a' melleit öök tövénél arra igyekken. erőfelmé-
nyem minden eldőlhetőt csak addig ~~leltek~~
magamnak, a' meddig adatom — és egyből el-
fogorram, a' mi a' melleimnél a' jégben valóra
lám —

De este a' mint jöttömre jöttömre jöttök a' bors-
ban, egy napot ^{keleten} a' jég-közelében, és mond-
va én a' napfáma kicsi borsaja valóra — és
kémnyel ki arad fremmel felültem Tnem sokára
megint enyim ^{keleten} — Kezény öre! 80 évvel
is könny-forrása vele szabad a' bors-
ba a' haldokló jöttömre, a' napfáma' kére-
ba mennyek szabadul jöttömre, mind in vakos-
gat most is —

Egyre vére, hogy az öreket csak mind mélyebben
fűlget, az okozzák fogamodtam: a' kiél az
ember egyet ^{keleten} a' magat, mind egy tag-
dás fűre lebet hagy —; kiéltem akarmily ked-
ves. gyümölcsnek a' fűre nyomaorokot leet magába-
dulasában virág nem lelti (kivált a' jégben jöttömre)
borsajai) haldokló való fűvesen — és fűre meg
jöttömre

BF344/1

pedig robusz hánito önként: az a mi benne keves volt
ha éne is csak volt, a mennyiben ki tudja mennyiben
minkint változomvoni el? Is már femininát jönné
álrat el nem rousharva tihban mered meg mindig
ha a tavábbi neming elochett, Szár annyi félé
tem is emjettél el — is oh! mily szép, hogy in
terlanul minden moesokot tilgan nyitlo a föld für
jai felett az angyalok köre —, s a testvere muto,
garja neki az új világ' Iszifigis — s Sajnálata
minkes, hogy bűfelnak minden ök boldogot — s
laojak nagy kőpi is mulva mi is hordajot
menyünk — En már könnyebben is válot meg a földöt —

Meg kell nyitnod a változhatlan végképpen:
ki tudja, mi elöl vesse el az Isen, s mitől men
sere meg tricket is (kiváló a kembe idő born alatt) —
Nagy körében hata meg Farkasdi Anika (széphelyben)
s mennyivel jönnéjelenőbb Apa volna Isen
Olyan koporfi mellett, melyben élő gyermekei van
nak, ha éreze —

Tehát a seb-gyógyításban két fogás: nem
kell hinni, hogy a jelen-értes mered; az is
elmulo s megponta változo, s hova-több gyen
gulo —; a friss seb után jön a kőművelésben,
de az is el mulik, ha az okosságunk engede
a' rophar nagyobbba nem adva, fenébe menar
nem hagyjuk —

Térlek meredon ö most is, a nélkül hogy
felfelesek —, s ha az üres helyjére inkább
nétek, megfogva jelenik meg egy édesfájdalmu
tiffa könnyben —; de a firdas levaros folyósákon
csak

BF344/10

csak fellebbe les vikk — s ugyan ha az Isen ha
elmmukba adia vikk horkam, ~~de~~ vikkat - e olyan
kegyetlen a meghabadulras vikk horkam? Anya id
is a márk Berta koporfiánab sere chen kende
seure nem mel felet (megmás idöbbe is) —
Az Orvost Isen annyi vadolui —

Nem is örököse van a bünak: egyik vundferris
nagyobb ~~ha~~ vagy egyetke jöve bu'fra —
márik a doloz, sermese ugyan a kőretem s bu
nyaralyajának, hogy minden dolozhar alvagy
a' kedves —; iszifekal is seuni kell valamit, lassan
két megj, mint az is-vagy elvchete kőpivel
vikk jön —

Hova semmitet a kőköbe? ha a volna felibe írva
En a' nagy Apam kőpi borkija volna, könnyel
arado kemmel az isen alája Isen fokara meg
vir az kőpi kőpifem.

Nem a' ti örömetek elkerad virageflet
viratnak az üresen vikk, s vikkat a kő
mori nyitfa - kőpim: az most nár az el
keradkőpifol — s a' le kőpiflo ágakan a' kőpim
nyitfa kőpifol egyet hulla égi esen, ne feljats
viragzik abban a' kőpifol esen, melyet
feljats kőpifol üresen az oda való virag —
Kőpifol

BF344/2